

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1939. Št. 7.

Posamezna šte. 1 Din.

Pavel Slapar:

O vsakdanjih, a grobih vzgojnih napakah

Naravno je, da starši svoje otroke ljubijo. Naravno je, da jim hočejo dobro. Toda nekaj drugega je dobro hoteti in spet nekaj drugega je dobro storiti. Vsi starši hočejo otrokom dobro, toda vsi starši jim vendar-le ne napravijo dobro. Kaj pomaga obsipati otroka z vsemi dobrotami, mu preskrbeti vse udobnosti življenja in mu zapustiti, ne vem koliko denarja, če pa je otrok pri vsem tem slabič, ki ni življenja zmožen! Otroku dobro hoteti in dobro storiti, se pravi otroka vzgojiti. Vse dobrine, ki jih more družina nuditi, so brez pomena, če jih otrok zaradi slabe ali pomanjkljive vzgoje ne bo znal prav rabiti. Zato ni dovolj, da starši svoje otroke ljubijo in jim hočejo dobro. Še bolj važno je, da starši svoje otroke znajo ljubiti in jim znajo hoteti dobro. V tem oziru danes zelo pogosto ni vse v redu. Res je, da staršem ljubezni do otrok ne manjka. Toda ta ljubezen je pri mnogih starših neurejena, nespretna, včasih naravnost slepa. Zgledajo se vzgojene nesposobnosti in nevednosti so nekaj vsakdanjega. Iz obnašanja otrok in iz razgovora z njimi dobiš vpogled v družine, ki odkriva take napake in pomanjkljivosti v družinski vzgoji, da čutim dolžnost, da resno o njih izpregovorim.

Da bo razgovor o teh važnih stvareh lažji, se postavimo za nekaj časa v držo nepristranskega opazovalca. Opazujmo nekaj družin! Oglejmo si vzgojne napake in posledice teh napak. Opazovanje pa hočemo zaključiti s trdnim sklepom, da takih in podobnih napak sami doma ne bomo več delali.

1. Za učenje in delo neporabni otroci.

Pred leti sem pozimi začel poučevati na neki ljudski šoli. Otroci so bili stanovsko precej mešani. Med njimi so bili delavski, železničarski, uradniški in kmetijski. Največ uspeha sem imel še s kmetijskimi otroki. Poslušali so, zapomnili so se in ubogali so. Velike težave so bile z delavskimi in železničarskimi otroki. Ob njih se je krhal moj idealizem. Bili so neresni, nepazljivi in nedelavni. Samo igrali bi se najraje. Bridko sem občutil njihovo nedovzetnost in neučljivost. Premišljeval sem, odkod in zakaj so taki. Njihovo vedenje je bilo sicer prikupno in prijazno. Bili so zgovorni in prav nič boječi. Toda bili so z eno besedo neporabni za vsako resno delo. Mnogi starši so čutili po-

trebo, da bi ti njihovi otroci napravili vsaj nekaj razredov srednje šole. Toda bili so slabi dijaki. Skoro vsi so z nedovršenimi razredi obtičali nekje na sredi. Pa tudi drugje se niso izkazali. Vsi bi se najraje potaknili po kakšnih lahkih in neodgovornih službah. S skrbjo sem gledal, kako raste kader prostovoljnih brezposelnih. Dalj časa si nisem znal teh otrok razložiti. Ti otroci niso bili lačni. Še boljše so jedli kot kmetijski otroci. Tudi slabih stanovanj niso imeli in bolehnosti niso bili. Vedno bolj se mi je vsiljevala misel, da v njihovi vzgoji ni nekaj v redu. Ko je prišla topla pomlad, se mi je uganka razvozljala. Videl sem, kako so matere teh otrok po cele ure dopoldne in popoldne brez dela posedale na pragu ali na stolčkih pred hišo. Razumel sem: Otroci se doma nauči brezmiselnega lenarjenja. Otrokovo življenje se razvija tako, da posnema delo odraslih v obliki igranja. Dečki posnemajo svojega očeta, kakor ga pač pri delu opazujejo. Zato je z vzgojnega stališča škoda, da oče hodi delat drugam. Deklice posnemajo matere. Priden oče in pridna mati vedno delata. Otroci ju v igri posnemajo. Na ta način se na otroka z zgledom in brez besedi prenese potreba po vedni zaposlitvi. Ta potreba po zaposlitvi postane koristna lastnost otrokovega značaja. Ko se pozneje otrok obrne k učenju, se ga loti z veseljem zato, da je zaposlen in da dela. In ko se pozneje otrok posveti resnemu delu, ga privzgojen gon po zaposlitvi napravi za vestnega in resnega delavca v kateremkoli poklicu. Če pa vidi otrok očeta doma samo počivati in mater samo večno posedati in razgovarjati se s sosedomi, se take lenobnosti v najnežnejših letih tudi sam navadi. In česar se Janezek nauči, to Janez zna! Prepričan sem, da je večno šetanje in vedno posedanje po parku ali na domačem vrtu zelo drago. Otroci nosijo kupljene oblekce, kupljene čepice in nogavice. Vse to je drago in manj trpežno, kakor če bi bilo doma narejeno. Pa to ni niti najbolj važno. Glavno je, da so otroci iz takih razmer lenobni, neresni in neporabni. Beseda, opomin ali kazen v zakasnelem času ne more popraviti, česar zgled ni storil o pravem času!

2. Uživanja željni otroci.

Pred kratkim sem šel na sprehod z nekim očetom. Nasproti je od nekod pritekel sinko. V roki je držal sladoled in ga lizal. Nekdo mu ga je kupil z namenom, da mu napravi nedolžno otroško veselje. Toda bilo je kratko in polno razočaranja. Oče je stopil k sinu, mu vzel sladoled, ga vrgel na tla in pohodil. Žalostno je gledal fant na poteptano sladkost. Tudi meni se je zdela ta operacija bridka. Toda odobral sem očetovo ravnanje. O, ko bi bilo več takih očetov in mater! Ka-

morkoli naj grem po Kranju, prav povsod srečavam sladoledne lizune. Zjutraj jih vidim, dopoldne, opoldne, zvečer in še ponoči! Vsak četrti se gotovo oblizuje. Vsi so zastopani med lizuni. Majhni, veliki, pol-inteligenti, preprosti delavci in počesani komiji! Da za želodec to ne more biti zdravo, pridiga vsak zdravnik. Da za žep ni dobro, prepriča gotovo vsakega njegova lastna izkušnja. Koliko dinarjev znosi otrok na leto na tak način za nepotrebne sladkarije. Pa bo ugovarjal kdo: „Saj se nič ne pozna, ko je taka malenkost. Jaz pa še vedno mislim, da drži moje mnenje, da najmanjša luknjica lahko velikanski sod izprazni. Iz enega zrna res ni pogače, pa je vendar-le res, kar smo se včasih učili: zrno do zrna pogača! Pa če bi šlo samo za zdravje in varčnost, najbrž na tem mestu ne bi govorili. Je še nekaj drugega pri tej sladkosnednosti, kar je mnogo bolj važno in sega drugam na bolj resna področja. Sladkosnednost je del čutnosti. Nebrzdana sladkosnednost je nebrzdana čutnost; premagovana sladkosnednost je premagovana čutnost. Otroci, ki se ni naučili sladkosnednosti premagovati, ne bo znal krotiti pozneje svoje čutnosti! V začetku poželi sladoled in bonbone, in kadar jih poželi, se dinar najde, da lahko čutnosti ugodi. Nespametni starši pa pravijo: Naj ima otrok to veselje, ki je tako poceni! O nespamet! Pozneje bo poželel cigaret ali alkoholne pijače. To je menda že manj nedolžna stvar. Še pozneje bo poželel ali nezmerno, ali pa nedovoljeno uživanje spolnih naslad. In tako bo šlo dalje. Slabič brez volje bo igrača strasti. Nikoli se ni naučil premagovati svoje čutnosti. In čutnost je še več kot stoglava. Začela se je s sladoledom, konča se pa na stotere druge pogubne načine. Kadar vidim otroke, kako se dan za dnem oblizujejo, mi pogled splava v njihovo bodočnost. V vsakem izmed njih vidim slabiča, ki ne bo nikdar gospodar svoje čutnosti. In starši vsega tega nočejo videti. Če bi videli, bi prav gotovo svoje otroke omejevali v sladkosnednosti. Njihova slepa ljubezen hoče otrokom dobro, dela jim pa slabo!

3. Neubogljivi otroci.

Včasih poslušam po nekaterih družinah, kako se starši pričkajo s svojimi otroki, ki ne marajo ubogati. Potem se pa čudijo, da so otroci neubogljivi. Poznam starše, svoje otroke skoro boječe prosijo, naj jim to ali ono prinesejo. In če otroci niso pripravljeni, jim ponujajo darila. Otroku neubogljivosti pri takih starših ne zamerim. Prav ima, da se upira in da nagaja. Zamerim pa staršem, ki so pri svojih odraslih letih še tako nespametni. Otroci je zato, da uboga. In ubogati mora na prvo besedo! Če mu domača hiša ne bo dala avtoritete, je ne bo nikjer več dobil. Vzgajati k ubogljivosti šele v ljudski šoli, je že davno prepozno in zamujeno. V najnežnejši dobi je čas za to!

Pri nekaterih družinah se pa opaža spet drugačno zlo. Oče zahteva ubogljivost, mati pa daje potuho ali narobe. Taka vzgoja ni resna. Oče in mati se morata podpirati, če hočeta kaj dobrega doseči. Kar reče oče, ne sme mati podreti, in kar zahteva mati, ne sme oče onemogočiti. Danes tožimo, kako pada avtoriteta. Brez nje je življenje v družbi nemogoče. Kako ne bo padala, če družina ne skrbi za vzgojo v ubogljivosti? Dokler je otrok majhen, je neubogljiv v malo pomembnih stvareh. Ko zraste, je uporen in svojeglav tudi v važnejših rečeh. Še tako je težko kaj doseči z vzgojo, če je v družini vse v redu, kaj šele, če družina sama podira najpotrebnejše temelje!

Boj proti slabemu tisku v Ameriki

450 nemoralnih listov!

Kakor posnemamo iz poročila, ki ga je nedavno poslal predsednik škofijske komisije za razširitev dobrega tiska, monsgr. Noll na vse katoliške Amerikance, je sedaj v Združenih državah okoli 450 redno izhajajočih nemoralnih listov.

Tudi vlade nastopajo!

Da so ti listi res slabi, dokazuje dejstvo, da so Kanada, Avstralija in nekatere druge angleške dežele prepovedale uvoz več kot sto časopisov. Tudi ameriška pošta take publikacije odklanja; zato se ti založniki slabega tiska poslužujejo trafik in drugih malih prodajal, ki so na postajah, na prometnih središčih in javnih prostorih in od tam bruhajo med ljudi satanovo seme.

Škofje pozivajo na bojkot.

Radi tega so škofje na svoji konferenci sklenili, da organizirajo vse dobro misleče katoličane k odločnemu bojkotu vsega, kar je slabega.

Izkušnje v državi New-England pričajo, da morejo katoličani javno razširjevanje nemoralnega tiska popolnoma uničiti. Da bi bilo delo olajšano, je škofijski odbor sestavil sezname, v katere se vpišejo vsi veri in morali nevarni listi. Eden takih seznamov vključuje n. pr. vse liste, ki neprestano povečujejo vlogo; drugi ima zopet pregled časopisja, ki prinaša slike in oglase z nemoralno smerjo.

Uživanje opija je prepovedano.

Nekateri ugovarjajo, češ da se s tem omejuje časopisju svoboda. Msgr. Noll na ta očitek dobro odgovarja s primerom: „Kakor država prepoveduje uvoz in uživanje opija, ker je strup za telo, prav tako sme in tudi mora Cerkev vernikom prepovedovati to, kar ni le strup za telo, ampak še v večji meri za dušo in duha.“

Tudi drugi pomagajo.

Kar se tiče praktičnega izvajanja tega načrta, pravi monsignor Noll, da je že 30 škofov začelo boj proti slabemu tisku in da so dobili podporo tudi pri nekatolikih, zlasti učiteljih, vzgojiteljih in pri policiji.

Škofje organizirajo knjigarne.

Škofje so začeli organizirati tudi prodajalne. Tiste, ki so pripravljene prodajati le dobro časopisje, imajo to na tabli vedno označeno. Ljudstvu pa neprestano naročajo, naj kupuje samo v teh priporočenih knjigarnah.

*

Tako je v Ameriki. Pri nas žal katoličani še nismo tako organizirani. Zato pa tako pogosto naletimo na slučaj, da katoličan prebira veri in morali nasproten časopis in zraven celo misli, da s tem ne stori nič slabega. To je le dokaz, kako je katoliška zavest pri nas že otopela in kako potrebna je KA, da pokristjani razkristjanjeni svet in vrne katoličanom katoliško zavest, ki jim jo je ugrabil liberalizem.

† Mag. pharm. Pavla dr. Bezičeva

V petek dne 23. junija 1939. se je zbrala na novem pokopališču v Kranju nenavadno velika množica ljudi. Prišli so po zadnje slovo k pokojni gospej Pavli, ki jo je sredi ljubljene družine in živahnega, na široko razpletenega dela strla težka bolezen. Tiho smo jo spremili h grobu, kjer bo čakalo njeno izmučeno telo vstajenja od mrtvih. Pokojna gospa Pavla si je s svojim delom in življenjem sama postavila najlepši spomenik. Mlada po letih, a dozorela v svetniški osebnosti, je odšla zdaj s svojimi deli pred Večnega Očeta po zasluženem plačilo. Majhno hvaležnosti za vse dobro v dejanju in zgledu naj ji na tem svetu poskušajo izkazati te-le vrstice.

Gospa Pavla dr. Bezičeva je bila značilna osebnost, kakršnih ne srečaš na vsak korak. Bila je tako svojevrstno razgibana, da je ni mogoče uvrstiti v neko vsakdanjo kategorijo, ali jo primerjati s kakim navadnim modelom pobožne in dobre žene. Gotovo, bila je vse to in še več. Njena globoko religiozna duša je hrepenela po čim večjem verskem znanju, ki je polnilo njeno mišljenje in življenje. Dokler je bila zdrava, je s posebnim zanimanjem spremljala vse naše nabožno slovstvo. Čitala je religiozna dela velikih sodobnih nemških žena in rastla ob delih p. Lipperta in Guardinija. Pa vse to ji ni bil luksuz za salonske pogovore, ampak resnično živeto življenje. Dokler je ni bolezen ovirala, smo jo videli vsak dan v kapelici Srca Jezusovega pri maši in mizi Gospodovi. Doma je s svojo družino z vso iznajdljivostjo, ki jo je narekovala njena globoka pobožnost, spremljala skrivnosti cerkvenega leta. Resnično: mati svečenica!

Ljubezni do Boga odgovarja ljubezen do bližnjega. V tem dvojnem je vsa skrivnost krščanskega življenja. V obojnem je pokojna gospa pokazala prelep zgled neutrudljive vneme. Po Vincencijevi konferenci je prišla do sirot. Iznajdljiva, požrtvovalna in vedno pripravljena je zbirala, dajala in oblekce šivala še pozno v noč, ko so njeni otročiči pospali. Poselska zveza jo je zbližala s služkinjami. Tako ljubeznivo se je zavzela za nje, da je po njeni zaslugi Kranj postal zgled Ljubljani. Pred tremi leti je z vso pripravljenostjo pomagala še pri kongregaciji dijakinj. Zbirala je gradivo za kongregacijske sestanke, priredila dijakinjam pristrčno božičnico in z njimi najbolj revne družine za božič poskusila razveseliti vsaj z majhnim darilom. Bila je javna delavka, a tako, da ni nikdar prestopila kroga svojega ženskega in materinskega poklica. Bila je javna delavka tako, da je doma ni nikdar in nikjer manjkalo. Bila je domu vse in vendar tudi vedno v javnosti. Resnično, v tem je bila njena občudovanja vredna veličina!

V ponedeljek pred smrtjo sem jo obiskal v Leonišču. „Živim še,“ mi je rekla in sam sem v mislih dostavil: ampak kako! Vse, kar sem rekel, se mi je zdelo neumno in brezpredmetno. Poslednjič v življenju sem ji stisnil roko, ki je toliko dobrot razdelila in ji je zdaj bila nemočna in mrzlično vroča. Ko sem po stopnicah odhajal, mi je bil v spominu čudno živo verz iz psalma: „Multae tribulationes iustorum.“ (Mnogotere so stiske pravičnih). Naj blaga duša uživa večno veselje pri Bogu in moli za kranjske farane!

P. S.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA JULIJ:

2. 5. nedelja po binkošti, praznik Obiskovanja bl. Device Marije, prva nedelja v mesecu. Služba božja po navadi, skupno sv. obhajilo za može in fante.

5. sredo, praznik slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda.

7. Prvi petek v mesecu. Ob 6. sv. maša pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom.

9. 6. nedelja po binkošti, slovesno praznovanje sv. Cirila in Metoda. Ob pol 11. uri peta sv. maša. Popoldne ob pol 3. uri molitvena ura za zedinjenje Slovanov.

12. God sv. Mohorja in Fortunata, zavetnikov ljubljanske škofije.

16. 7. nedelja po binkošti. Služba božja po navadi.

22. Sv. Marija Magdalena. Ob 6. soseskina sv. maša na Rupih.

23. 8. nedelja po binkošti, ob 10. uri sv. maša tudi na Rupih.

25. Sv. Jakob, apostol.

26. Sv. Ana, ob 9. uri sv. maša v Rožnovski cerkvi. V Šmartnem sv. maša za sosesko Huje.

27. Ob 6. uri sv. maša v Čirčičah.

30. 9. nedelja po binkošti. Sv. maše po navadi.

MRLIŠKA KRONIKA:

Slabe Mirko, delavec, umrl 31. maja.

Tiringer Marija, zasebnica, umrla 2. junija.

Pirnat Marijan, sin čevljarja, umrl 15. junija.

Volčič Janez, posestnik v Gorenjah, umrl 21. junija.

Bezič Pavla roj. Pompe, mag. pharm. žena zdravnika, umrla 21. junija v Leonišču v Ljubljani.

Uranič Ivana, žena organista, umrla 21. junija.

POROČENI PARI

Drnovšek Bogdan, mizarski pomočnik na Primskovem 143 in Bajt Ana, delavka na Primskovem 112, poročena 27. maja.

Kozjek Peter, delavec, Šmarjetna gora 26 in Erjavec Ivana, delavka, Čirčiče 7, poročena 28. maja.

Jelenc Viljem, tkalski mojster, Primskovo, 102 in Erjavec Marija, delavka, Čirčiče 7, poročena 28. maja.

Kumše Jožef, delavec, Huje, 27 in Gorjup Veronika, delavka, Primskovo 110, poročena 28. maja.

Krek Janez, tiskarski delavec, Kranj, Poštna ul. 6 in Pivk Katarina, kuharica, Kranj, Vidovdanska 7, poročena 28. maja v Poljanah nad Škofjo Loko.

Verbič Bogomil, mizar, Primskovo 98 in Setnikar Marija, kuharica, Kranj, Zatišje 1, poročena 28. maja na Jesenicah.

Djordjevič Emanuel, čevljar, Primskovo 192 in Trost Marija, privatna nameščenka, Kranj, poročena pri frančiškanih v Ljubljani.

Regitnik Alojzij, delavec, Kranj in Drmota Hieronima, delavka, Primskovo, poročena 4. junija.

Perne Franc, trgovec, Godič pri Mekinjah in Rombo Angela, natakaraica Primskovo 149, poročena 11. junija.

Markuta Anton, potnik, Šenčur, 86 in Mladič Marija, prešivalka, Klanc 52, poročena 11. junija.

Šter Jernej, čevlarski pomočnik, Spodnje Duplje 44 in Kancilija Cecilija, delavka, Klanc, 56 poročena 18. junija.

Fortuna Stanislav, sodni pripravnik, Kranj in Šavli Marija Bogomira, priv. uradnica, Kranj, poročena 25. junija.

Primskovo

OZNANILA ZA JULIJ:

2. Prva nedelja v mesecu. Služba božja ob 7. uri: popoldne ob 2. uri molitve in litanije presv. Srca Jezusovega.

7. Prvi petek v mesecu. Sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim, po maši lit. presv. Srca Jezusovega.

V nedeljo, dne 9. in 16. julija služba božja po navadi.

25. VIII. ned. po bink. Sv. maša bo ob 9. uri. Popoldne pa bodo litanije, ako ne bo drugače oznanjeno, ob 3. uri radi mladinske prireditve, ki bo tega dne popoldne na prostoru pred Prosvetnim domom.

Sv. maše ob delavnikih bodo tudi še nadalje ob 6. uri.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA JULIJ:

2. 5. nedelja po binkošti. Obiskovanje M. D. Božja služba ob 6., 8. in poli 10 uri, popoldan ob 2 ura molitve in litanije Srca Jezusovega.

3. Ob 6. uri obljubljen sv. maša v Crngrobu za sitarsko rokodelstvo.

5. Praznik slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda

9. 6. nedelja po binkošti. Božja služba ob 6., 8. in poli 10. uri. Ob 8. uri z blagoslovom, popoldne ob 2. kršč. nauk in lit.

Zvečer ob 8. pri Šmartinskem domu na prostem v proslavo praznika sv. Cirila in Metoda farna igra „Dva apostola“.

12. Sv. Mohor in Fortunat, sv. Marjeta. Ob 4. uri sv. maša v Stražišču, po maši gre procesija k sv. Joštu, kjer bo sv. maša in litanije z blagoslovom. Ta procesija je bila obljubljena, ko je v Stražišču morila huda kolera.

16. 7. nedelja po binkošti. Božja služba ob 6., 7. in poli 10.

23. 8. nedelja po binkošti. Božja služba ob 6., 8. in poli 10.

25. Sv. Jakob.

26. Sv. Ana. Pri sv. Joštu romarski shod. Sv. maša ob 6. in poli 10. uri.

30. 9. nedelja po binkošti. Božja služba ob 6., 8. in poli 10.

POROČENI PARI

Hrovat Albin, tov. delavec iz Vavte vasi in Hacin Cecilija iz Nove Oselice, poročena 4. junija.

Gregorc Ignacij, delavec iz Št. Jakoba ob Savi in Krašovec Marija iz Loke pri Zidanem mostu, poročena 4. junija.

Jagodic Franc, tov. delavec s Šmarjetne gore in Golmajer Cecilija iz Lipnice pri Kamni gorici, poročena 4. junija.

Štefanič Jožef, delavec iz Kočevja in Tušek Marija iz Št. Lenarta nad Škofjo Loko, poročena 10. junija.

Bevk Peter, tov. delavec iz Davč in Šlibar Marija iz Dobrave pri Kropi, poročena 11. junija.

Jenkolč Andrej, klepar iz Mavčič in Luštrek Antonija iz Mavčič, poročena 11. junija.

Čuk Anton, delavec iz Godoviča in Kavčič Terezija iz Črne-ga vrha nad Idrijo, poročena 18. junija.

Kavčič Rudolf, delavec iz Gor. Dobrave in Hariš Amalija, tov. delavka iz Kokre, poročena 25. junija.

Zupan Ignac, delavec iz Spod. Jezerskega in Pavlin Antonija iz Stražišča, poročena 25. junija.

Soršek Franc, ključavničar iz Ladij pri Medvodah in Vilfan Zofija z Gor. Save, poročena 29. junija.

MRLIŠKA KRONIKA:

Zevnik Mirko, učenec ljudske šole, star 10 let, umrl v Orch-ku št. 11. 17. junija.

Kalan Franciška, mesarskega mojstra žena, stara 24 let, umrla v Stražišču 28. junija.

Tepin Janez, oženjen sitar, star 74 let, umrl v Zg. Bitnjem št. 75. 30. junija.

Razno

Prezbiterij v župni cerkvi se je zopet znatno popeljšal. Zid v prezbiteriju je bil vedno vlažen in zato je bil kakor umazan, kar je sicer lep prezbiterij zelo kazilo. Rešitev je bila v tem, da smo zid od oken navzdol obložili z lepimi marmornatimi ploščami, tako da zdaj vlaga ne more na dan. Delo je zelo posrečeno in je dobro uspelo.

Prvo sv. obhajilo v Kranju je bilo kakor vsako leto zelo slovesno. Letos je bilo prvo sv. obhajilo prvi-krat v Kranju zase in na Primskovem zase. V Kranju je bilo okoli 100 prvoobhajancev, na Primskovem pa 38. Vreme je lepo prireditev sicer nekoliko oviralo, a je slovesnost prav lepo uspela. V cerkvi je govoril prvoobhajancem g. katehet Žužek, ki je opravil tudi sv. mašo. Po sv. maši so v sprevedu prvoobhajanci odšli v okusno prirejeno dvorano Ljudskega doma, kjer je bil skupni zajtrk.

Dvorano so kranjska dekleta iz Marijine družbe prav lepo okrasile in naučile so precej otrok, ki so deklamirali in nam naredili vso prireditev. Da je vsa slovesnost tako lepo izpadla, je v prvi vrsti zasluga naših deklet.

Tudi na Primskovem, kjer so imeli prvo sv. obhajilo letos prvič sami zase, je slovesnost nad vse pričakovanje lepo uspela. Marsikatero oko se je priložilo, ko so prvoobhajanci sami pred sv. obhajilom molili. Sv. mašo in pridigo je imel G. Rafko. Po sv. maši so prvoobhajance pogostila dekleta primskovskega Dekliškega krožka v Prosvetnem domu, kjer so otroci zajtrkovali, deklamirali, peli in igrali. Pohvalno pa moramo omeniti, da je na Primskovem kakor tudi v Kranju mnogo staršev s prvoobhajanci pristopil k mizi Gospodovi.

Zunanost primskovske cerkve že dobiva novo lice. Prenovitvena dela lepo napredujejo. Daj Bog lepega vremena, da bi bilo delo kmalu končano. Gotovo bo prenovljena zunanost naše prijazne cerkve v ponos celi vasi.

Stanovanjska akcija za kongres. Mnogi so že pri-glasili, da imajo za čas kongresa na razpolago kako sobo za tujce. Prosimo vse, ki bi še mogli nuditi kako stanovanje za kongresne dni, da javijo to župni pisarni. Priglašanih je toliko tujcev, da Ljubljana ne bo mogla vseh sprejeti v stanovanja, zato priskočimo na pomoč Kranjčani. Končno je pa to važno tudi že s tujsko-prometnega ozira, ker bodo v Kranju stanovali samo inozemci.